

LASA BISERICA SA STIE

Text de memorat: Marcu 6:30:

³⁰Apostolii s-au adunat la Isus, și I-au spus tot ce făcuseră și tot ce învățaseră pe oameni.

Duminica

1 Fapte 4. 1-31:

¹Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și Saduceii,
²foarte necăjiți că învățau pe norod, și vesteau în Isus învierea din morți.

³Au pus mâinile pe ei, și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase.

⁴Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea, au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.

⁵A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,

⁶cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți.

⁷Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor, și i-au întrebat: "Cu ce putere, sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?"

⁸Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: "Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!

⁹Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine, făcută unui om bolnav, și suntem întrebați cum a fost vindecat,

¹⁰s-o știți toți, și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi l-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.

¹¹El este ,piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.'

¹²În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți."

¹³Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.

¹⁴Dar fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.

¹⁵Le-au poruncit doar să iasă afară din Sobor, s-au sfătuit între ei,

¹⁶și au zis: "Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită, pe care n-o putem tăgădui.

¹⁷Dar, ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm, și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta."

¹⁸Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus.

¹⁹Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: "Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu;

²⁰căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit."

²¹I-au amenințat din nou, și i-au lăsat să plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din pricina norodului; fiindcă toți slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.

²²Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare, avea mai bine de patruzeci de ani.

²³După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese preoții cei mai de seamă și bătrânii.

²⁴Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: "Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!

²⁵Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: ,Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?

²⁶Împărații pământului s-au răsculat, și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.'

²⁷În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel,

²⁸ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.

²⁹Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala,

³⁰și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus."

³¹După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Luni

2. Fapte 21 19-25:

¹⁹După ce le-a dat ziua bună, le-a istorisit cu de-amănuntul ce făcuse Dumnezeu în mijlocul Neamurilor prin slujba lui.

²⁰Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: ,Vezi, frate, câte mii de Iudei au crezut, și toți sunt plini de râvnă pentru Lege.

²¹Dar ei au auzit despre tine că înveți pe toți Iudeii, care trăiesc printre Neamuri, să se lepede de Moise, că le zici să nu-și taie copiii împrejur, și să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.

²²Ce este de făcut? Negreșit, mulțimea are să se adune, căci vor auzi că ai venit.

²³Deci, fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați, care au făcut o juruință.

²⁴Ia-i cu tine, curăță-te împreună cu ei, și cheltuiește tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială, și păzești Legea.

²⁵Cu privire la Neamurile, care au crezut, noi am hotărât și le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie."

1Corinteni 9.19-23:

¹⁹Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.

²⁰Cu Iudeii, m-am făcut ca un Iudeu, ca să câștig pe Iudei; cu cei ce sunt sub Lege, m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege); ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;

²¹cu cei ce sunt fără Lege, m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos); ca să câștig pe cei fără lege.

²²Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mântuiesc pe unii din ei.

²³Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

Marti

3. Fapte 5:14:

¹⁴Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult;

Fapte 8:4,12:

⁴Cei ce se împraștiaseră, mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul

¹²Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.

Fapte 11:21:

²¹Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.

Fapte 14:21:

²¹După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta, și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia,

Miercuri

4. Numeri 13.17-33:

Moise i-a trimis să iscodească țara Canaanului. El le-a zis: "Mergeți de aici spre miazăzi, și apoi să vă suiți pe munte.

¹⁸Vedeți țara, vedeți cum este ea, cum este poporul care o locuiește, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr;

¹⁹vedeți cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sunt cetățile în care locuiește: dacă sunt deschise sau întărite;

²⁰cum este pământul: dacă este gras sau sterp, dacă sunt sau nu copaci pe el. Fiți cu inimă, și luați cu voi roade din țară." Era pe vremea când încep să se coacă strugurii.

²¹Ei s-au suit, și au iscodit țara, de la pustia Țin până la Rehob, pe drumul care duce la Hamat.

²²S-au suit pe la miazăzi, și au mers până la Hebron, unde se aflau Ahiman, Șeșai și Talmi, copiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înainte de cetatea Țoan din Egipt.

²³Au ajuns până la valea Eșcol; acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugur, și l-au dus câte doi cu ajutorul unei prăjini, au luat și rodii și smochine.

²⁴Locul acela l-au numit valea Eșcol (Strugure); din pricina strugurelui pe care l-au tăiat de acolo copiii lui Israel.

²⁵S-au întors de la iscodirea țării după patruzeci de zile împlinite,

²⁶Au plecat și au ajuns la Moise și la Aaron, și la toată adunarea copiilor lui Israel, la Cades, în pustia Paran. Le-au adus știri, lor și întregii adunări, și le-au arătat roadele țării.

²⁷Iată ce au istorisit lui Moise: "Ne-am dus în țara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere, și iată-i roadele.

²⁸Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sunt întărite și foarte mari. Ba încă am văzut acolo și pe fiii lui Anac.

²⁹Amaleciții locuiesc ținutul de la miază-zi; lebusiții și Amoriții locuiesc muntele; și Canaaniții și Hetiții locuiesc lângă mare și de-a lungul Iordanului."

³⁰Caleb a potolit poporul, care cârtea împotriva lui Moise. El a zis: "Haidem să ne suim, și să punem mâna pe țară, căci vom fi biruitori!"

³¹Dar bărbații care fuseseră împreună cu el au zis: "Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi."

³²Și au înnegrit înaintea copiilor lui Israel țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: "Țara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o țară care mănâncă pe locuitorii ei; toți aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă.

³³Apoi am mai văzut în ea pe uriași, pe copiii lui Anac, care se trag din neamul uriașilor: înaintea noastră și față de ei parcă eram niște lăcuste."

Joi

5. Fapte 11:1-18:

¹Apostolii și frații, care erau în Iudea, au auzit că și Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.

²Și când s-a suit Petru la Ierusalim, îl muștrau cei tăiați împrejur,

³și ziceau: "Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur, și ai mâncat cu ei."

⁴Petru a început să le spună pe rând cele întâmplate. El a zis:

⁵"Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească, și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer, și a venit până la mine.

⁶Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târâtoarele și păsările cerului.

⁷Și am auzit un glas, care mi-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”

⁸Dar eu am răspuns: „Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea.”

⁹Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.”

¹⁰Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer.

¹¹Și iată că îndată, trei oameni trimiși din Cezarea la mine, au stat la poarta casei, în care eram.

¹²Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m-au însoțit și ei, și am intrat în casa omului.

¹³El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui, și zicându-i: „Trimite la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru,

¹⁴care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.”

¹⁵Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început.

¹⁶Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

¹⁷Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?”

¹⁸După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: "Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața."